

Limity

Začali sa decembrové parlamentné idy. Občan musí riešiť rébus, ako 79 poslancov koalície môže dať iba 73 platných hlasov vlastnému kandidátovi na generálneho prokurátora. Pritom všetci predsedovia klubov a strán garantujú všetky hlasy svojich poslancov. A opozičný kandidát získa od opozície, ktorá mala 70 prítomných poslancov, 74 hlasov.

Štyria poslanci koalície za KDH nehlasujú za vyššiu spotrebnú daň na pivo, čím pripravia rozpočet o 12 miliónov eur. Pritom, ak ide o štátnu kasu, nezavedieme aspoň malú spotrebnú daň na víno, pretože by to vraj narušilo jeho konkurencieschopnosť na domácom trhu oproti lacným zahraničným vínam. Slovenské vína neuveriteľne vzrástli v svojej kvalite, ale daňovými vakáciami mu nepomôžeme, skôr ho nebudú stimulovať na ďalší kvalitatívny rast. A keď už na pivo musí byť daň zvýšená, tak prečo aj trom malým pivovarom, ktoré produkujú menej ako mizerných 100-tisíc hektolitrov a je pre nich likvidačná? Výpadok by bol iba 400-tisíc eur a možno by tí štyria poslanci KDH hlasovali správne.

Následne sa premiérka rozhodla, že výpadok 12 miliónov eur zoberie rezortom KDH. Ale z čoho? Zo zdravotníctva, z polície, alebo, nedajbože, z diaľnic, ktoré ešte Fico sľuboval, že ich dostaví do konca roku 2010?

Mimochodom, zdravotníctvo – ako môže KDH súhlasiť so zníženým poistným za poistencov štátu? Nejde o finančnú stránku veci, výška výpadku zodpovedná bežnému šafáreniu netransformovanej štátnej nemocnice. Ide o symbol toho, ako štát oceňuje svojich poistencov. Ušetrené zdroje pritom vôbec nenahradia politické náklady Ficovho populizmu. Uhliarikove argumenty, že stratu dobehne dodatočným zdravotným zdanením prenájmov a dividend, sú chabým účelovým argumentom. Tento plán totiž zverejnili ministri Mikloš a Mihal už dávno.

V parlamente sú dve rozsiahle novely zdravotníckych zákonov. V zásade prinavracajú zákony do roku 2006 s malými zmenami. Naslepo sa dajú poznať ich autori. Naozaj je potrebné, s výnimkami dodatočného zdaňovania a zbytočného manuálu narábaniu s pohľadávkami za nesplatené poistné (ktoré je dávno ošetrované v Občianskom zákonníku), tieto novely schváliť. Pri stave koalície a vnútorných pomeroch v KDH (týkajúcich sa rozhodovacích kompetencií ministra, ktorý je viacmenej pod kuratelou univerzálnych odborníkov KDH na poľnohospodárstvo a zdravotníctvo), nebude už asi minister Uhliarik môcť urobiť niečo navyše. Napríklad definovať nárok pacienta a tým pohnúť zdravotníctvo dopredu.

Mal by však odstrániť hrubé porušovanie zákonov a zrejme aj Ústavu Slovenskej republiky. Ide o toto: poisťovňa musí zabezpečiť všetku neodkladnú starostlivosť u poskytovateľov. Tú musí aj zaplatiť. Ak zvýšia peniaze, má objednávať plánovanú starostlivosť na každého poistenca. Poisťovne, najmä tá najväčšia, štátna, však zaviedli takzvané finančné limity bez ohľadu na to, na čo sa financie minú. Ak nemocnica či lekár prekročia tento limit, majú spravidla smolu, pretože poisťovňa viac nepreplatí (je pritom verejným tajomstvom, že občasné preplácanie limitov niektorým poskytovateľom sa stalo veľkým, samozrejme, korupčným biznisom). Ale zákony ani Ústava nepoznajú pojem obmedzenej starostlivosti do výšky finančného limitu. Ak poisťovňa nemá dosť peňazí na odložiteľnú starostlivosť, musí zriadiť čakacie listiny, tak ako to je napísané v zákone. Tie sa v podstate účtujú ako technické rezervy, inak povedané, náklady. Takže ak platí, že výnosy znížené o náklady sú ziskom, potom ak je

čo len jeden človek na čakacej listine, nemôže mať poisťovňa zisk. Všetky diskusie o tom, či bude znova povolený zisk, alebo nebude, všetky tie reči o morálke zisku v zdravotníctve majú spoločné iba jedno – elementárnu neznalosť. Musíme odsudzovať limity, pretože sú jednou z možných príčin, že ľudia nedostanú potrebnú starostlivosť. Až toto je nelimitovane asociálne!

.rudolf Zajac